

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

กรมชลประทาน (2553 : 1) ดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมีอาคารชลประทานในแม่น้ำชีและลำน้ำสาขาจำนวนมากหลายโครงการ ครอบคลุมพื้นที่หลายจังหวัด นอกจากนี้ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 กรมชลประทานได้รับการถ่ายโอนงานโครงการฝายในลำน้ำและโครงการสูบน้ำต่าง ๆ ตลอดลำน้ำในแม่น้ำชีจากกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน(เดิม) มาอยู่ในความรับผิดชอบอีกจำนวนมาก โครงการเหล่านี้ได้ถูกแยกส่วนรับผิดชอบให้กับโครงการชลประทานจังหวัดต่าง ๆ ทำให้เกิดปัญหาการบริหารจัดการแม่น้ำชี เกิดการร้องเรียนเรื่องการบริหารจัดการฝายในลำน้ำ เกษตรกรเหนือฝายต้องการเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการอุปโภค - บริโภค จัดทำน้ำประปาเขตชุมชนเมือง และเกษตรกรเหนือน้ำกลับต้องระบายน้ำออกจากพื้นที่ลงสู่แม่น้ำเพื่อป้องกันอุทกภัย แต่เกษตรกรท้ายน้ำก็ต้องการน้ำผ่านฝายลงมาเพื่อหลีกเลี่ยงการเกิดอุทกภัยเช่นกัน หลายครั้งเกิดกรณีพิพาทขาดการยอมรับในการจัดการ จึงมีความจำเป็นต้องดำเนินการกำหนดผู้รับผิดชอบโครงการ โดยตรง เพื่อดำเนินการบริหารจัดการน้ำรวมทั้งการซ่อมแซมบำรุงรักษาปรับปรุงโครงการให้สามารถบริหารจัดการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด ลดการขัดแย้งและประสานการใช้น้ำตลอดลำน้ำชีและลำน้ำสาขาอย่างเป็นรูปธรรม

สำนักชลประทานที่ 6 ได้เสนอขอจัดตั้งโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพัฒนาลุ่มน้ำชีตอนล่าง (กรมชลประทาน. 2553 : 5) เพื่อกำหนดเจ้าภาพหลักในบริหารจัดการน้ำและควบคุมดูแลโครงการฝายที่ได้รับการถ่ายโอนงาน โครงการฝายและโครงการสูบน้ำต่าง ๆ ในแม่น้ำชี โดยส่วนปรับปรุงบำรุงรักษา สำนักอุทกวิทยาและบริหารจัดการน้ำได้กำหนดข้อเชิญประชุมชี้แจงประเด็นปัญหาอุปสรรค และเหตุผลความจำเป็น ตามหนังสือที่ กษ.ปช. 17/50 เมื่อวันที่ 11 มิถุนายน 2550 เวลา 13.30 น. ณ ห้อง 300 ตึกศูนย์วิศวกรรมชลประทาน (ตึก IEC) สรุปว่า กรณีเสนอขอตั้งโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพัฒนาลุ่มน้ำชีตอนบนและ

ล่างของสำนักชลประทานที่ 6 ในลำน้ำชีมีส่วนคาบเกี่ยวพื้นที่ 3 สำนักชลประทาน คือ ชลประทานที่ 6, 7 และ 8 ซึ่งยังไม่สามารถหาข้อยุติในที่ประชุมได้ และให้ทั้ง 3 สำนักชลประทานไปกำหนดขอบเขตร่วมกันอีกครั้ง โดยให้สำนักชลประทานที่ 7 เป็นเจ้าภาพ เมื่อได้ข้อยุติและให้เสนอสำนักอุทกวิทยาและบริหารน้ำพิจารณาอีกครั้ง สำนักชลประทานที่ 7 ได้เชิญประชุมเมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2550 ณ ห้องประชุม สำนักชลประทานที่ 7 เวลา 10.00 น. สรุปผลการประชุมให้เปลี่ยนชื่อ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพัฒนาลุ่มน้ำชีตอนล่างเป็นโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพัฒนาลุ่มน้ำชีตอนกลาง โดยให้มีฝ่ายขนาดใหญ่ 4 แห่ง ได้แก่ ฝ่ายชลบท, ฝ่ายมหาสารคาม, ฝ่ายวังยาง และ ฝ่ายร้อยเอ็ด และมอบหมายพื้นที่ชลประทานเหนือฝายยโสธร-พนมไพร และคันพั้งฝั่งซ้าย ซึ่งอยู่ในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด ให้รับไปดูแลและบริหารจัดการน้ำต่อไป

โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพัฒนาลุ่มน้ำชีตอนกลาง มีลักษณะโครงการทดน้ำ และกระจายน้ำเข้าสู่พื้นที่เพาะปลูกโดยใช้เครื่องสูบน้ำ ลักษณะโครงการคล้ายคลึงกับ โครงการในลุ่มน้ำเจ้าพระยา โดยมีอาคารฝายที่สร้างโดยกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงาน เป็นเสมือนประตูระบายน้ำหลักกระจายน้ำด้วยระบบสูบน้ำจากแม่น้ำเข้าคลองส่งน้ำ นอกจากนี้ยังใช้ตัวอาคารดังกล่าวยกกระด้นน้ำในแม่น้ำเพื่อการใช้ในฤดูแล้ง และยกบาน ระบายน้ำเพื่อระบายน้ำบรรเทาอุทกภัยในฤดูฝน แหล่งน้ำต้นทูนอาศัยปริมาณน้ำในลำน้ำชี และอ่างเก็บน้ำเขื่อนอุบลรัตน์ ความจุ 2,263.60 ล้านลูกบาศก์เมตรของการไฟฟ้าฝ่ายผลิต แห่งประเทศไทย และเขื่อนลำปาว ความจุ 1,430.00 ล้านลูกบาศก์เมตรของกรม ชลประทาน (มีแผนงานปรับปรุงให้มีความจุเพิ่มขึ้นรวม 1,981.00 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2550-2552) มีลักษณะเป็นอาคารฝายและอาคารประตูระบายน้ำรวมกันอยู่ สร้างโดยกรมพัฒนาและส่งเสริมพลังงานและได้รับการถ่ายโอนให้กรมชลประทาน ควบคุมดูแลและบริหารจัดการ (กรมชลประทาน. 2553 : 5) ความต้องการใช้น้ำมีทั้งเหนือ และท้ายน้ำ การจัดการน้ำต้องดำเนินการในลักษณะควบคุมระดับน้ำเหนือท้ายให้มี ความสัมพันธ์กับการใช้น้ำและระบายน้ำตลอดทั้งปี เพื่อแก้ไขและบรรเทาปัญหาภัยแล้ง และอุทกภัยในลุ่มน้ำชีซึ่งเกิดขึ้นประจำทุกปี เนื่องจากการไม่มีเจ้าภาพในการควบคุมดูแล และประสานงานด้านการควบคุมประตูระบายน้ำ การพัฒนาแหล่งน้ำ การบริหารจัดการน้ำ และการป้องกันและบรรเทาภัยอันเกิดจากน้ำเป็นที่รู้จักโดยทั่วไปว่า เป็นภารกิจหลักของ กรมชลประทาน จากปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมามีเกี่ยวข้องกับเรื่องของน้ำเป็นผลให้กรม ชลประทานต้องให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการน้ำของโครงการชลประทานเพิ่มมากขึ้น

โดยได้ส่งเสริมให้มีการรวมตัวจัดตั้งเป็นกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน จัดทำระเบียบข้อบังคับในการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำ จัดทำสัญญากลุ่มผู้ใช้น้ำ จัดทำบัญชีรายชื่อสมาชิกผู้ใช้น้ำ และเลือกตั้งหัวหน้ากลุ่มพื้นฐาน หัวหน้ากลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน และคณะกรรมการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำขึ้นมา เมื่อมีความเข้มแข็งก็ยกระดับขึ้นมาเป็นกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทาน สมาคมผู้ใช้น้ำชลประทาน และสหกรณ์ผู้ใช้น้ำชลประทานตามลำดับ ซึ่งประเภทขององค์กรเหล่านี้เรียกรวมกันว่า องค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน

องค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน เป็นองค์กรตัวแทนของเกษตรกรที่มีการบริหารจัดการในรูปแบบของคณะกรรมการที่มีบทบาทสำคัญในการบริหารจัดการน้ำ เช่น เป็นศูนย์กลางของเกษตรกรผู้ใช้น้ำในการประสานงานระหว่างผู้ใช้น้ำ องค์กรผู้ใช้น้ำ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรมชลประทาน และส่วนราชการอื่น ๆ ดำเนินการควบคุมการส่งน้ำและบำรุงรักษาในคลองส่งน้ำและคูส่งน้ำให้ปฏิบัติตามข้อตกลงการส่งน้ำและระเบียบข้อบังคับขององค์กร ตลอดจนดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาอันเกี่ยวข้องกับการประกอบอาชีพเกษตรกรรม การผลิต และการตลาด (กรมชลประทาน. 2548 : 32)

ในปี พ.ศ. 2553 กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอร้อยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ได้บริหารจัดการน้ำภายใต้กรอบระเบียบของกรมชลประทาน แต่ยังคงพบปัญหาของเกษตรกรเหนือน้ำและทำน้ำในการบริหารจัดการน้ำชลประทาน และยังไม่เคยมีการประเมินความพึงพอใจของเกษตรกรที่อยู่ในเขตโครงการว่ามีความพึงพอใจในการบริหารจัดการน้ำอย่างไร ในฐานะที่ผู้ศึกษาปฏิบัติราชการในกรมชลประทาน ซึ่งปัจจุบันผู้ศึกษาปฏิบัติราชการในสังกัดโครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาพัฒนาผู้นำชีวิตตอนกลาง สำนักชลประทานที่ 6 การศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์อย่างมากในการพัฒนาหรือการนำไปปรับปรุงแก้ไข และเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการนำผลการศึกษาไปใช้ในการบริหารจัดการน้ำในด้านต่าง ๆ ของโครงการส่งน้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอร้อยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และเพื่อเป็นประโยชน์กับเกษตรกร กรมชลประทาน จังหวัดร้อยเอ็ด และประเทศชาติโดยภาพรวมต่อไป

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นนี้ ผู้ศึกษาในฐานะที่เป็นหัวหน้าฝ่ายส่งน้ำและบำรุงรักษาที่ 4 จึงมีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการบริหารจัดการน้ำของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอร้อยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อใช้ข้อสนเทศที่ได้จากการศึกษานำเสนอให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบ

อันอาจเป็นประโยชน์ในการกำหนดนโยบายหรือวางยุทธศาสตร์ในการบริหารการส่งน้ำและบำรุงรักษา ส่งผลให้การบริหารจัดการน้ำมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

คำถามการศึกษา

1. เกษตรกรที่อยู่ในเขตกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอวังขุบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด มีระดับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการน้ำ อยู่ในระดับใด
2. เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการบริหารจัดการน้ำชลประทานของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) จำแนกตามเขตบริการช่วงต้นคลองและช่วงปลายคลอง
3. ข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการน้ำของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการบริหารจัดการน้ำกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอวังขุบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการบริหารจัดการน้ำของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) จำแนกตามเขตบริการช่วงต้นคลอง ช่วงปลายคลอง
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการน้ำของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน)

สมมติฐานการศึกษา

เกษตรกรในเขตการบริหารจัดการใช้น้ำชลประทานที่มีเขตบริการช่วงต้นคลองและปลายคลอง มีความพึงพอใจในการบริหารจัดการน้ำของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอวังขุบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด แตกต่างกัน

ขอบเขตในการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ในการศึกษา คือ พื้นที่ในเขตบริหารการใช้น้ำชลประทานของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

2. ขอบเขตด้านประชากร

2.1 ประชากร ได้แก่ เกษตรกรที่อยู่ในพื้นที่เขตการบริหารการใช้น้ำชลประทาน และเป็นสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 352 คน (กรมชลประทาน, 2553 : 5)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เกษตรกรที่อยู่ในเขตการบริหารการใช้น้ำชลประทาน กลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 187 คน โดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของ ทาโร ยามาเน่ (บุญชม ศรีสะอาด. 2546 : 100)

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการบริหารจัดการน้ำกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอรวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 3 ด้าน (กรมชลประทาน. 2548 : 39-41) ได้แก่

- 2.1 ด้านการบริหารการส่งน้ำและบำรุงรักษา
- 2.2 ด้านการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน
- 2.3 ด้านกิจกรรมอื่น ๆ

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้ศึกษาได้ใช้ระยะเวลาในการศึกษาระหว่างเดือนกรกฎาคม – เดือนตุลาคม

กรอบแนวคิดการศึกษา

จากการศึกษาแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการบริหารจัดการน้ำชลประทานของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอรวิชัยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจในการบริการมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิด ดังนี้

ตัวแปร

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ช่วงพื้นที่เขตการบริหารการใช้น้ำชลประทานและเป็นสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน)

ตำบลหนองพอก อำเภอรวิชัยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำแนกตามเขตรับบริการ

1.1 ช่วงคันคลอง

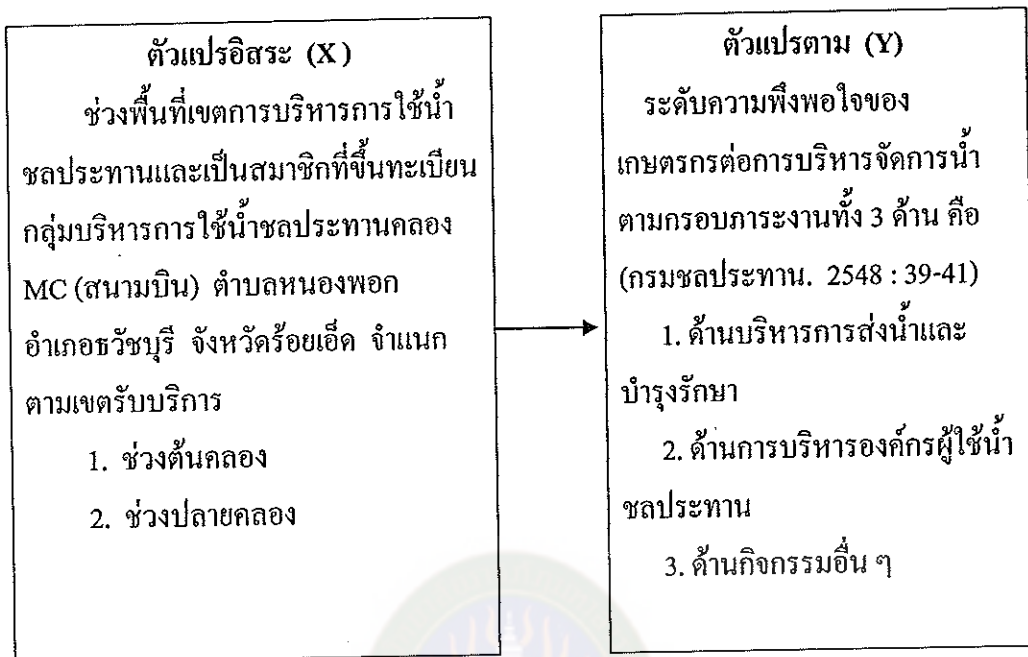
1.2 ช่วงปลายคลอง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อการบริหารจัดการน้ำของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอรวิชัยบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 3 ด้าน โดยผู้ศึกษายึดตามกรอบกิจกรรมขององค์กรผู้ใช้น้ำของกรมชลประทาน (กรมชลประทาน. 2548 : 39-41) ได้แก่

2.1 ด้านการบริหารการส่งน้ำและบำรุงรักษา

2.2 ด้านการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน

2.3 ด้านกิจกรรมอื่นๆ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาครั้งนี้ มีคำหรือแนวคิดที่ใช้เป็นตัวแปรที่ต้องการคำนิยามหรือทำความเข้าใจร่วมกัน ดังต่อไปนี้

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบ ดี รัก สุขใจ หรือเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งหนึ่ง ๆ สิ่งใดในด้านที่ดีเป็นความรู้สึกปราศจากความเครียด ทำให้เกิดความรู้สึกที่มีความสุข ซึ่งมีผลทางด้านร่างกายและจิตใจในทางบวก

การบริหารจัดการ หมายถึง การดำเนินงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้ทรัพยากรทางการบริหารอันมีบุคคลที่เป็นผู้บริหารเข้ามาทำหน้าที่ดำเนินการ ซึ่งในที่นี้หมายถึงการบริหารจัดการน้ำชลประทาน มีกิจกรรมที่สำคัญ 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านบริหารการส่งน้ำและบำรุงรักษา หมายถึง การบริหารงานด้านการวางแผนน้ำประจำฤดูกาลส่งน้ำร่วมกับเจ้าหน้าที่ชลประทาน การสำรวจความต้องการใช้น้ำจากสมาชิกผู้ใช้น้ำแล้วแจ้งแก่เจ้าหน้าที่ชลประทาน การประชุมใหญ่สมาชิกผู้ใช้น้ำ มีการแจ้งแผนการส่งน้ำประจำฤดูและผลการดำเนินงานกิจกรรม การดำเนินการให้สมาชิกผู้ใช้น้ำทำการบำรุงรักษาอุส่งน้ำและอาคารชลประทานให้สามารถส่งน้ำได้สะดวก การร่วมพิจารณา

ปรับปรุงก่อสร้างเพื่อให้การส่งน้ำในคูส่งน้ำและการระบายน้ำเป็นไปโดยสะดวก การควบคุมการใช้น้ำให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับของกลุ่มผู้ใช้น้ำฯ การจัดทำแผนแบ่งน้ำให้แต่ละคลองซอย การกำหนดระยะเวลาการส่งน้ำ (เปิด-ปิดส่งน้ำ) และการกำหนดระยะเวลาการแจ้งความต้องการปลูกพืชของเกษตรกรของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน)

2. ด้านการบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทาน หมายถึง การบริหารองค์กรผู้ใช้น้ำชลประทานโดยใช้หลักการมีส่วนร่วมของสมาชิกและเครือข่าย การจัดกิจกรรมที่ดำเนินการมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ขององค์กรและตอบสนองความต้องการของสมาชิก การจัดทำปฏิทินแผนดำเนินกิจกรรมประจำปีและดำเนินกิจกรรมตามแผน การตั้งกฎระเบียบข้อบังคับให้ได้รับการยอมรับจากสมาชิก การสร้างกองทุนชลประทาน การบริหารกิจกรรมขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารให้สมาชิกและผู้เกี่ยวข้องทราบอย่างสม่ำเสมอ การจัดฝึกอบรมและดูงานแก่หัวหน้ากลุ่มผู้ใช้น้ำและเกษตรกร คณะกรรมการบริหารองค์กรและเครือข่ายทำงานเป็นทีม การติดต่อประสานงานอย่างสม่ำเสมอ การจัดการด้านบัญชีกลุ่มผู้ใช้น้ำชลประทาน การเก็บค่าสมาชิกและค่าบำรุงรักษา การดูแลสถานที่ทำการตลอดจนทรัพย์สินและพัสดุ และการตรวจสอบกิจกรรมกลุ่มและตรวจสอบบัญชีของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน)

3. ด้านกิจกรรมอื่น ๆ หมายถึง การรักษาสິงแวดล้อมไม่ให้เกิดมลพิษ ดูแลสภาพธรรมชาติที่เป็นแหล่งต้นน้ำ การจัดทำกิจกรรมทำความสะอาดสถานที่สำคัญที่ใช้ประโยชน์ในหมู่บ้าน การจัดกิจกรรมขุดลอกคูคลองสาธารณะ การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรกรรวมแก่สมาชิกขององค์กร การดำเนินการให้สมาชิกขายผลผลิตให้ได้ในราคาที่เหมาะสม และการจัดให้มีกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสามัคคีของผู้ใช้น้ำ ของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน)

ประชากร หมายถึง เกษตรกรที่อาศัยอยู่ในพื้นที่เขตการบริหารการใช้น้ำชลประทานและเป็นสมาชิกที่ขึ้นทะเบียนกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

ต้นคลอง หมายถึง เขตบริการที่อยู่ในช่วงตั้งแต่ท่อส่งที่ 028 L – 037 L จำนวน 10 สาย

ปลายคลอง หมายถึง เขตบริการที่อยู่ในช่วงตั้งแต่ท่อส่งที่ 038 R (MC) -02 R (MC-3R) จำนวน 10 สาย

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

เพื่อทราบถึงระดับความพึงพอใจของเกษตรกรที่อยู่ในเขต โครงการส่งน้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ที่มีต่อการบริหารจัดการน้ำชลประทานของกลุ่มบริหารการใช้น้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาสามารถนำไปเป็นข้อเสนอแนะสำหรับผู้บริหารโครงการส่งน้ำชลประทานคลอง MC (สนามบิน) ตำบลหนองพอก อำเภอร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด และกรมชลประทานในการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะในการบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY